

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

07 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

Președinte: Petru Ursache

Judecători: Nadejda Toma, Constantin Alerguș, Vladimir Timofti și Petru Moraru

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar, declarat de către avocatul Rusev Serghei în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Cantemir din 04 mai 2016 și a deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 23 iunie 2016, în cauza penală în privința lui

Darmancev Veaceslav Xxxxx, născut la xx.xx.xxxx, originar și domiciliat în s. xxxxx, r-nul xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 15.03.2016 – 04.05.2016;

Instanța de apel: 24.05.2016-23.06.2016;

Instanța de recurs: 01.11.2016 – 07.02.2017.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Cantemir din 04 mai 2016, pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, inculpatul Darmancev Veaceslav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201/1 alin. (2) lit. a) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inculpatului Darmancev V. i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 1 an și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei fiind calculat de la 04.05.2016, cu includerea duratei pedepsei executate în baza deciziei Curții de Apel Cahul din 23.02.2016, de la 29.12.2015 până la 03.05.2016 inclusiv.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța a stabilit, că Darmancev Veaceslav, la 18.09.2015, în jurul orelor 16:00, aflându-se la domiciliul său din s. xxxx, r-

nul xxxx, în urma unui conflict iscat spontan între el și concubina lui, Mistreanu S. a numit-o cu cuvinte necenzurate, înjosindu-i onoarea și demnitatea, a lovit-o cu pumnii și cu picioarele pe diferite părți ale corpului, pricinuindu-i dureri fizice, ulterior i-a aplicat o lovitură cu lingura în cap xxx xx minor, xxxxx., născut la xx.xx.xxxx, provocându-i dureri fizice, a deteriorat vesela de bucătărie, cauzând daune materiale.

Tot el, la 19.09.2015, în jurul orelor 16:00, aflându-se la domiciliul său din s. Dimitrova, r-nul Cantemir, în urma unui conflict iscat spontan între el și concubina sa, Mistreanu S. a numit-o cu cuvinte necenzurate, a trântit-o la pământ și a lovit-o cu pumnii și cu picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i dureri fizice.

De asemenea, la 20.09.2015 Darmancev V. a aplicat violența repetat în privința concubinei Mistreanu S., cauzându-i victimei dureri fizice.

3. Nefiind de acord cu sentința a declarat apel avocatul Rusev Serghei în numele inculpatului Darmancev V. solicitând admiterea apelului, casarea sentinței în partea ce ține de aplicarea pedepsei, și emiterea unei noi hotărâri cu aplicarea art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, stabilindu-i pedeapsă la limita minimă, sub formă de închisoare pe termen de 3 luni, iar cu aplicarea art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulare parțială a pedepselor, să-i fie stabilită o pedeapsă unică.

În motivarea apelului avocatul a menționat, că pedeapsa aplicată de prima instanță este prea aspră, deoarece inculpatul a depus cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, iar potrivit normei enunțate inculpatul beneficiază de o reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoarea. Astfel, potrivit art. 70 alin. (1), (2) Cod penal, închisoarea se stabilește pe un termen de la 3 luni la 20 ani, prin urmare limita minimă a pedepsei imputată lui Darmancev V. este de 3 luni.

Mai mult ca atât, Darmancev V., executând pedeapsa în penitenciar, a conștientizat caracterul prejudiciabil al faptelor sale, a recunoscut vinovăția, s-a căit sincer, are la întreținere 3 copii minori, a cerut iertare de la partea vătămată, ultima nu are pretenții față de acesta, și a asigurat instanța că nu va mai comite asemenea încălcări.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 23 iunie 2016 a fost respins ca nefondat apelul și menținută sentința fără modificări.

5. Instanța de apel a constatat, că instanța de fond corect a examinat și a acceptat cererea inculpatului Darmancev V., privind judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, considerând că din probele administrate rezultă că fapta inculpatului Darmancev V., este stabilită și există suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, după cum o cer prevederile art. 364/1 alin. (4) Cod de procedură penală, stabilind corect starea de fapt. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate la faza urmăririi penale și de instanța de fond,

și care au fost corect apreciate prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

În opinia instanței de apel, prima instanță corect a calificat acțiunile inculpatului în baza art.201/1 alin. (2) lit. a) Cod penal, conform indicilor calificativi: *violența în familie, adică acțiune intenționată, manifestată fizic, comisă de un membru al familiei asupra doi membri ai familiei*, reieșind din examinarea următoarelor probe acceptate de inculpat:

- informația telefonică parvenită la IP Cantemir la data de 19.09.2015 (f.d.6);

- plângerea părții vătămate Mistreanu S. din 21.09.2015 (f.d.7);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 21.09.2015 (f.d.8-12);

- procesul-verbal de audiere a părții vătămate Mistreanu S. din 21.09.2015 (f.d.13-14, 30);

- procesul-verbal de audiere a martorului Dimitroglu D. din 23.09.2015 (f.d. 18);

- declarațiile părții vătămate minore xxxx. din 28.12.2015, audiat în condiții speciale (f.d.64).

Cu referire la stabilirea și individualizarea pedepsei inculpatului Darmancev V., instanța de apel a constatat că prima instanță i-a stabilit pedeapsa de 1 an și 6 luni închisoare, reținând drept circumstanță atenuantă a răspunderii inculpatului căința sinceră; iar ca circumstanțe agravante - anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, starea de ebrietate și săvârșirea infracțiunii cu bună știință împotriva unui minor.

Instanța de apel a reținut că, la numirea pedepsei inculpatului Darmancev V., prima instanță a ținut cont de prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală, acesta beneficiind de reducerea cu 1/3 a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoarea, adică din maximul și din minimul prevăzut de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnat, aceste limite revenind la închisoare de la 3 luni până la 3 ani și 4 luni. La fel instanța de fond corect a aplicat criteriile de individualizare a pedepsei stabilite la art.75 Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că pedeapsa aplicată lui Darmancev V., este în limitele prevăzute de lege.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei aplicate inculpatului Darmancev V., instanța de fond a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuază și agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Totodată, instanța a constatat că, prin sentința Judecătoriei Cantemir din 26.12.2012 a fost condamnat în baza art.201/1 alin.(1) Cod penal la 180 ore muncă neremunerată în folosul comunității, iar prin încheierea Judecătoriei Cantemir din 06.09.2013 pedeapsa cu munca neremunerată în folosul comunității a fost înlocuită cu închisoarea. Prin decizia Curții de Apel Cahul din

23.02.2016 Darmancev V. a fost condamnat în baza art. 201/1 alin. (1) Cod penal la 7 luni închisoare, astfel constatându-se faptul că pedepsele aplicate anterior au fost insuficiente pentru corectarea inculpatului.

Instanța de apel a conchis că, la stabilirea pedepsei instanța de fond a ținut cont de faptul că, infracțiunea a fost săvârșită anterior pronunțării sentinței Judecătorei Cantemir din 29.12.2015, fiind casată parțial prin decizia Curții de Apel Cahul din 23.02.2016 în latura stabilirii pedepsei, prin urmare pedeapsa definitivă inculpatului Darmancev V. a fost stabilită conform prevederilor art. 84 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate. Aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea cu închisoarea pe termen de 1 an și 6 luni cu executare reală, deoarece nu au fost constatate circumstanțe atenuante excepționale ale răspunderii inculpatului, care ar fi determinat aplicarea unei pedepse de o altă categorie conform art. 79 Cod penal.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, a declarat recurs ordinar avocatul Rusev Serghei în numele inculpatului în care invocând temei de drept art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită admiterea recursului, casarea sentinței, și deciziei instanței de apel, în partea ce ține de aplicarea pedepsei penale cu emiterea unei noi hotărâri prin care cu aplicarea art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, pentru infracțiunea prevăzută de art. 201/1 alin. 2 lit. a) Cod penal, să-i fie aplicată lui Darmancev V. o pedeapsă potrivit limitei minime stabilite de legea penală sub formă de 3 luni de închisoare, iar cu aplicarea art. 84 Cod penal să-i fie stabilită o pedeapsă unică pentru concurs de infracțiuni, prin cumularea parțială a pedepselor.

În motivarea recursului avocatul a indicat următoarele argumente:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel;

- inculpatul a declarat în ședința de judecată, că a conștientizat caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, că la momentul examinării cauzei executând pedeapsa cu închisoare pentru o infracțiune similară a înțeles gravitatea consecințelor faptelor pe care le-a comis și a pedepsei aplicate și a asigurat instanța că nu va mai comite asemenea încălcări. Darmancev V. a recunoscut vinovăția pe deplin și s-a căit sincer de cele săvârșite, are trei copii minori la întreținere și și-a cerut scuze de la partea vătămată Mistreanu S., ultima neavând careva pretenții materiale sau morale față de el. Toate aceste circumstanțe în opinia apărării determină faptul că Darmancev V. ar merita o pedeapsă mai blândă, la limita minimă stabilită de legea penală, sub formă de 3 luni închisoare, pentru a avea posibilitate să revină în familie alături de copii și soție, să se reabiliteze în fața lor și să participe la întreținerea, educarea și îngrijirea copiilor săi minori;

- a menționat și faptul că infracțiunea în cauză, Darmancev V. a comis-o până a fi condamnat la privațiune de libertate pe un alt caz, și actualmente aflându-se în locurile de detenție a conștientizat pe deplin consecințele acțiunilor sale și gravitatea pedepsei aplicate, de aceea dorește să revină cât mai curând în familie și să-și schimbe comportamentul în relațiile de familie;

- consideră că Darmancev V. se poate corecta și în cazul aplicării unei pedepse mai blânde (la limita minimă) decât cea stabilită de prima instanță și menținută de cea de apel.

7. Procurorul a depus referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru recalificarea acțiunilor inculpatului din art. 201/1 alin.(2) lit. a) Cod penal în baza art. 78/1 Cod contravențional, ținând cont de prevederile art. 10 și modificările operate la Codul penal.

8. Judecând recursul declarat în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul lărgit consideră, că recursul urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Colegiul lărgit constată, că recurentul a invocat temei de drept pct. 6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Totodată, instanța de recurs constată, că potrivit conținutului recursului declarat, recurentul solicită aplicarea unei pedepse mai blânde inculpatului ținând cont de circumstanțele evidențiate în acest sens de către recurent, eroare de drept prevăzută la pct. 10) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căreia, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dacă: *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Colegiul lărgit reiterează, că potrivit art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să admită recursul, cu casarea totală a hotărârii atacate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului, atunci când eroarea judiciară poate fi corectată de către instanța de recurs la etapa judecării acestuia.

Astfel, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, cu dispunerea achitării inculpatului, atunci când se constată comiterea unei erori de drept.

Conform art. 390 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, sentința de achitare se adoptă dacă: *fapta nu este prevăzută de legea penală.*

Colegiul lărgit constată cu certitudine că, instanțele de fond corect au stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just au concluzionat că Darmancev V., este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin. (2) lit. a) Cod penal, apreciind în acest sens probele din dosar cu respectarea prevederilor art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei,

concludentei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

La momentul pronunțării sentinței la data de 04 mai 2016, menținută prin decizia instanței de apel din 23 iunie 2016, acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în baza art. 201/1 alin. (2) lit. a) Cod penal (în redacția Legii nr. 167 din 09.07.2010) și anume: *violența în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic sau verbal, comisă de un membru al familiei, care a provocat suferință fizică și prejudiciu material, săvârșită asupra doi membri de familie.*

Faptele incriminate lui Darmancev V. au fost comise la 18-20 septembrie 2015, acestea încadrându-se în textul art. 201/1 Cod penal, care stipula următoarele:

„Articolul 201¹. Violența în familie

(1) Violența în familie, adică acțiunea sau inacțiunea intenționată, manifestată fizic sau verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică, soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, suferință psihică ori prejudiciu material sau moral,

se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de până la 2 ani.

(2) Aceeași acțiune:

a) săvârșită asupra a doi sau mai multor membri ai familiei;

b) care a provocat vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 5 ani”.

Colegiul lărgit, reține, că la momentul judecării cauzei în instanța de recurs ordinar, prin Legea nr. 196 din 28.07.2016, în vigoare din 16.09.2016, în norma prevăzută de art. 201/1 Cod penal au fost introduse modificări, conform cărora art. 201/1 Cod penal are următorul cuprins:

„Articolul 201¹. Violența în familie

(1) Acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin:

a) maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății;

b) izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei;

c) privarea de mijloace economice, inclusiv lipsirea de mijloace de existență primară, neglijare, dacă au provocat victimei vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății,

se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Faptele prevăzute la alin.(1):

a) săvârșite asupra a doi sau a mai multor membri ai familiei;

b) săvârșite în legătură cu solicitarea sau aplicarea măsurilor de protecție;

c) care au provocat vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății,

se pedepsesc cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de la 1 la 6 ani.

(3) Faptele prevăzute la alin.(1) și (2) care:

a) au cauzat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății;

b) au determinat la sinucidere sau la tentativă de sinucidere se pedepsesc cu închisoare de la 6 la 12 ani.

(4) Faptele prevăzute la alin.(1) sau (2) care au cauzat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății soldată cu decesul victimei

se pedepsesc cu închisoare de la 12 la 15 ani”.

Astfel, conform modificărilor introduse în Codul penal, operate prin Legea nr. 196 din 28.07.2016, în vigoare din 16.09.2016, modificând dispoziția art. 201/1 Cod penal, acțiunile inculpatului – *violența în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic sau verbal, comisă de un membru al familiei, care a provocat suferință fizică și prejudiciu material, săvârșită asupra doi membri de familie*, prevăzute de art. 201/1 alin. (2) lit. a) Cod penal (în redacția Legii nr. 167 din 09.07.2010) au fost decriminalizate, a avut loc dezincriminarea.

În acest context, se reține că potrivit art. 8 Cod penal, caracterul infrațional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Totodată conform prevederilor art. 10 alin. (1) Cod penal, Legea penală, care înlătură caracterul infrațional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale; (2) Legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

Astfel, ținând cont de faptul că Legea nr. 196 din 28.07.2016, în vigoare din 16.09.2016, conține prevederi la art. 201/1 Cod penal, care înlătura caracterul infrațional al faptei, acesta are efect retroactiv și se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv în privința inculpatului Darmancev V., care a provocat suferință fizică și prejudiciu material părților vătămăte, deoarece după modificare, art. 201/1 Cod penal, prevede următoarea componentă de infracțiune: *acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin: maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.*

Potrivit practicii judiciare constante, prin legea care înlătură caracterul penal al faptei (dezincriminare), se înțelege legea care exclude totalmente răspunderea penală pentru o faptă sau alta, ce evident rezultă că acțiunile inculpatului – de violența în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic sau verbal comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al

familiei care a provocat suferință fizică și psihică, soldată cu prejudiciu moral a fost dezincriminată.

Colegiul lărgit, menționează că se consideră că înlătură caracterul infracțional al faptei, situația în care prevederile din Codul penal vechi nu se conțin în Codul penal nou, astfel fiind dezincriminate unele acțiuni. Înlăturarea caracterului infracțional al faptei poate fi totală sau parțială, înlăturarea parțială a caracterului infracțional al faptei are loc în cazul în care se reduc unele elemente ale laturii obiective ale componenței de infracțiune. Se consideră că norma nouă ușurează pedeapsa în cazurile în care:

- este stabilită o categorie de pedeapsă principală mai ușoară;
- este redusă limita maximă sau minimă a pedepsei, dacă cealaltă limită nu-i schimbată, în cazul în care limita maximă a sancțiunii este egală, se ia în considerație limita minimă a sancțiunii;
- este stabilită pedeapsă alternativă mai ușoară decât pedepsele principale, menținându-se totodată celelalte pedepse principale și complementare din norma veche;
- s-au exclus una sau câteva pedepse complementare cu menținerea limitelor pedepselor principale;
- pedeapsa complementară a fost trecută din categoria pedepselor obligatorii la categoria celor facultative.

Prin sintagma „*în alt mod, ameliorează situația persoanei care a comis infracțiunea*” se are în vedere orice prevedere legală nouă care, prin aplicarea sa, în orice mod ar crea o situație mai favorabilă persoanei față de situația prevăzută de legea în vigoare la momentul comiterii faptei.

Potrivit art. 8 Cod penal, caracterul penal al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea în vigoare la momentul săvârșirii faptei. În art. 8 Cod penal mai este formulat principiul activității legii penale în timp. Acest principiu exclude posibilitatea tragerii la răspunderea penală a unei persoane pentru o faptă care nu era considerată infracțiune la momentul săvârșirii ei sau aplicarea față de ea a unei pedepse neprevăzute de lege în momentul comiterii faptei.

Mai mult ca atât, referindu-se și la alegațiile din referința depusă de către procuror, Colegiul lărgit menționează, că faptele inculpatului nu pot fi recalificate, încadrate nici în componența contravenției prevăzute de art. 78 alin. (1) Cod contravențional, deoarece prin Legea nr. 196 din 28.07.2016, în vigoare din 16.09.2016, au fost operate modificări și în dispoziția art. 78 alin. (1) Cod contravențional, care are următorul cuprins:

„Articolul 78. Vătămarea integrității corporale

(1) Maltratarea sau alte acțiuni violente care au cauzat vătămare neînsemnată a integrității corporale

se sancționează cu amendă de la 25 la 50 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 20 la 40 de ore, sau cu arest contravențional de la 5 la 10 zile.

(2) Vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale care a provocat o dereglare de scurtă durată a sănătății sau o pierdere neînsemnată, dar stabilă, a capacității de muncă

se sancționează cu amendă de la 50 la 75 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 40 la 60 de ore, sau cu arest contravențional de la 10 la 15 zile”.

De asemenea faptele inculpatului nu pot fi recalificate, încadrate nici în componența contravenției prevăzute de art. 78/1 Cod contravențional, deoarece prin Legea nr. 196 din 28.07.2016, în vigoare din 16.09.2016, a fost completat Codul contravențional cu art. 78/1 Cod contravențional, care are următorul cuprins:

„Articolul 78/1

Violența în familie Maltratarea sau alte acțiuni violente, comise de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrității corporale

se sancționează cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 40 la 60 de ore sau cu arest contravențional de la 7 la 15 zile”.

Prin urmare se atestă că inculpatului i se incriminează că a cauzat părților vătămate suferințe psihice în perioada octombrie-noiembrie 2015, acțiune ce nu cade sub incidența răspunderii contravenționale.

Astfel, fapta comisă de inculpat în perioada 18-20 septembrie 2015, la momentul examinării cauzei în instanța de recurs ordinar nu este prevăzută de legea penală și nici de Codul contravențional, deoarece prin Legea nr. 196 din 28.07.2016, în vigoare din 16.09.2016, modificând dispoziția art. 201/1 alin. (1) Cod penal, acțiunile inculpatului - *violența în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic sau verbal, comisă de un membru al familiei, care a provocat suferință fizică și prejudiciu material, săvârșită asupra doi membri de familie*, prevăzute de art. 201/1 alin. (2) lit. a) Cod penal (în redacția Legii nr. 167 din 09.07.2010) au fost decriminalizate, a avut loc dezincriminarea.

Ținând cont de faptul, că legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, Colegiul lărgit consideră necesară aplicarea în privința lui Darmancev V., prevederile legii noi, deși fapta a fost comisă de inculpat în perioada cuprinsă între luna 18-20 septembrie 2015.

Astfel, Colegiul lărgit constată că la momentul examinării cauzei penale în instanța de recurs ordinar, fapta comisă de inculpat nu este prevăzută de legea penală, deoarece art. 201/1 alin. (1) Cod penal prevede răspundere penală pentru: *vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății fapt care constituie un element obligatoriu al infracțiunii de violență în familie*.

Aplicând prevederile art. 10 Cod penal, art. 390 alin. (1), pct. 4) și art. 435 alin. (1) pct.2) lit. b) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit constată erorile procesuale evidențiate supra, condiționează casarea totală a sentinței și a

deciziei instanței de apel, cu dispunerea achitării lui Darmancev V. de sub învinuirea adusă în baza art. 201/1 alin. (2) lit. a) Cod penal pe motiv că fapta comisă de el la momentul examinării cauzei penale în instanța de recurs ordinar, nu este prevăzută de legea penală.

9. În temeiul art. 434, art. 435 alin. (1) pct.2) lit. b) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se admite recursul ordinar declarat de către avocatul Rusev Serghei în numele inculpatului, se casează total sentința Judecătorei Cantemir din 04 mai 2016 și decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 23 iunie 2016, în cauza penală în privința lui **Darmancev Veaceslav xxx**, și se pronunță următoarea hotărâre:

Se dispune achitarea lui **Darmancev Veaceslav xxx** de sub învinuirea adusă de săvârșirea infracțiunii prevăzute în art.201/1 alin.(2), lit. a) Cod penal, din motiv că fapta nu este prevăzută de legea penală.

Darmancev Veaceslav xxx, urmează a fi eliberat din penitenciar, dacă în privința lui nu este aplicată măsura preventivă sub formă de arest sau nu execută pedeapsa penală în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **07 martie 2017**.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Nadejda Toma

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti

Petru Moraru